

בש"פ 2868/22 - לירן לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2868/22

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: לירן לוי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בלוד מיום 26.4.2022 בעמ"ת 16765-04-22
שניתנה על ידי כב' השופט עידו דרויאן-גמליאל

בשם המבקש: עו"ד דן נתיב

החלטה

לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' השופט עידו דרויאן-גמליאל) מיום 26.4.2022 בעמ"ת 16765-04-22, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופטת קרן וקסלר) מיום 3.4.2022 במ"ת 38983-03-22, ונקבע כי המבקש יוותר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (רע"פ 5295/18 מאור נ' מדינת ישראל - המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, פסקה 13 (15.8.2018); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)). סבורני כי המקרה שלפניי איננו נמנה עם אחד מהחריגים הללו. ההחלטה כי המבקש יישאר במעצר עד תום ההליכים נגדו התקבלה לאחר ששתי ערכאות דנו בעניינו בפירוט, והיא כולה נעוצה בנסיבותיו הפרטניות

של המבקש, בדגש על עברו הפלילי המכביד מאד הכולל שמונה הרשעות קודמות בעבירות דומות בתחום המרמה. ודוק, המבקש "מתמחה" אומנם בעבירות זיוף והונאה, ואינו שולח ידו בתחומי עבריינות אחרים, כגון סמים ואלימות. ואולם, אין בעובדה זו לבדה כדי ללמד שמסקנת בית המשפט קמא כי "העורר מסוכן לציבור ושום חלופת מעצר לא תסכון בעניינו" היא מסקנה שגויה.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשפ"ב (29.4.2022).

ש ו פ ט
